

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในกิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอนด้วยกันคือ

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
2. ข้อมูลทางด้านจิตวิทยาของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
3. ข้อมูลทางด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม
5. ปัญหาและอุปสรรคตลอดจนความต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยราชการเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่มและการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 180 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นเกษตรกรสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ จาก 8 ตำบล 4 อำเภอ ในจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อความกระจ่างในผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงได้จำแนกกลุ่มข้อมูลดังนี้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพตำแหน่งทางสังคม รายได้ที่ได้รับต่อปี ลักษณะการถือครองที่ดิน ลักษณะการเลี้ยงโคเนื้อ การสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ การได้รับข่าวสาร จำนวนครั้งในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในรอบปี ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

เพศ

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 78.9 เป็นเพศชาย ร้อยละ 21.1 เป็นเพศหญิง
(ดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	142	78.9
หญิง	38	21.1
รวม	180	100.0

อายุ

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-60 ปี และมีอายุเฉลี่ย 46.34 ปี โดยกลุ่มอายุ 51-60 ปี อายุ 41-50 ปี อายุ 31-40 ปี มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 27.2 26.7 และ 24.4 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20	1	0.6
21-30	18	10.0
31-40	44	24.4
41-50	48	26.7
51-60	49	27.2
สูงกว่า 60	20	11.1
รวม	180	100.0

อายุต่ำสุด	18
อายุสูงสุด	78
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12.01
อายุเฉลี่ย	46.34

ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 64.4 มีการศึกษาระดับ ป.4 หรือเทียบเท่า ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า ป.4 และกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 มีร้อยละ 18.3 และ 17.3 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8	4.4
ต่ำกว่า ป.4	25	13.9
ป.4 หรือเทียบเท่า	116	64.4
ป.7 หรือเทียบเท่า	21	11.7
ม.3 หรือ ม.ศ 3 หรือเทียบเท่า	5	2.8
ม.6 หรือ ม.ศ 5 หรือเทียบเท่า	4	2.2
สูงกว่า ม. 6 หรือ สายอาชีพ	1	0.6
รวม	180	100.0

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 83.9 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-6 คน โดยมีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.53 คน (ดูตารางที่ 4) จะเห็นได้ว่า ขนาดของครอบครัวมีขนาดใหญ่พอสมควร

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
1-2	11	6.1
3-4	92	51.1
5-6	59	32.8
7-8	15	8.3
มากกว่า 8	3	1.7
รวม	180	100.0

สมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด

1

สมาชิกในครัวเรือนสูงสุด

11

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.65

สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย

4.53

สถานภาพตำแหน่งทางสังคม

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 73.3 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม (เป็นราษฎรธรรมดา) สำหรับผู้ที่มีตำแหน่งทางสังคมนั้น มีเพียงร้อยละ 26.7 (ดูตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งทางสังคม

สถานภาพตำแหน่งทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
มี	48	26.7
ไม่มี	132	73.3
รวม	180	100.0

รายได้

ด้านรายได้ของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อพบว่าร้อยละ 59.5 มีรายได้ต่ำกว่า 60,001 บาทต่อปี โดยมีรายได้เฉลี่ย 69,278.93 บาทต่อปี จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะเกษตรกรผู้ที่มีรายได้ต่ำนั้น มักประกอบอาชีพการเกษตรเพียงด้านเดียว ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้สูงมักประกอบอาชีพหลาย ๆ ด้าน เช่น ค้าขาย เป็นนายหน้าค้าที่ดิน ให้เช่าที่ดิน พ่อดำเงินกู้ รับราชการ เป็นต้น (ดูตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อปี

จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20,000	28	15.6
20,001-40,000	49	27.2
40,001-60,000	30	16.7
60,001-80,000	24	13.3
80,001-100,000	19	10.5

ตารางที่ 6 (ต่อ)

จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
100,001-120,000	9	5.0
มากกว่า 120,000	21	11.7
รวม	180	100.0
รายได้ต่ำสุด	6,500	
รายได้สูงสุด	737,000	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	82,606.19	
รายได้เฉลี่ย	69,278.93	

การถือครองที่ดิน

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 83.9 มีที่ดินเป็นของตนเองรองลงมาคือ ร้อยละ 38.3 เข้าที่ดินของผู้อื่น (ดูตารางที่ 7) และเมื่อพิจารณาถึงขนาดพื้นที่ถือครองที่ดินพบว่าเกษตรกรร้อยละ 56.1 มีพื้นที่ถือครองระหว่าง 1-40 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 50.76 ไร่ จะเห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองต่ำกว่าพื้นที่ถือครองเฉลี่ยของกลุ่ม (ดูตารางที่ 8)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามลักษณะของการถือครองที่ดิน

ลักษณะการถือครองที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
มีที่ดินเป็นของตนเอง	151	83.9
เช่าเพื่อน	69	38.3
เข้าไปทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า	24	13.3

หมายเหตุ เกษตรกรแต่ละรายอาจตอบมากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามขนาดพื้นที่ถือครอง

จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวน	ร้อยละ
1-20	53	29.4
21-40	48	26.7
41-60	30	16.7
61-80	19	10.6
81-100	17	9.4
มากกว่า 100	13	7.2

รวม 180 100.0

ขนาดพื้นที่ถือครองต่ำสุด	1
ขนาดพื้นที่ถือครองสูงสุด	320
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	49.95
ขนาดพื้นที่ถือครองเฉลี่ย	50.76

ลักษณะการเลี้ยงโคเนื้อ

พื้นที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อพบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 53.4 ใช้ทุ่งหญ้าสาธารณะตามไหล่เขาและริมทางให้โคแทะเล็มหญ้า และร้อยละ 27.3 เลี้ยงโคในฟาร์มที่เข้าฟาร์ม (ดูตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามพื้นที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ

พื้นที่ใช้เลี้ยงโค	จำนวน	ร้อยละ
ทุ่งหญ้าสาธารณะ	55	30.6
ทุ่งหญ้าสาธารณะและที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง	29	16.1
ทุ่งหญ้าสาธารณะและเข้าฟาร์ม	12	6.7
กรรมสิทธิ์ของตนเอง	44	24.4
กรรมสิทธิ์ของตนเองและเข้าฟาร์ม	7	3.9
กรรมสิทธิ์ของตนเองและใช้โดยไม่ต้องเช่า	1	0.5
เข้าฟาร์ม	30	16.7
ใช้โดยไม่ต้องเช่า	2	1.1
รวม	180	100.0

จำนวนโคในครอบครองพบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อมีโคเป็นของตนเองโดยเฉลี่ย 19.57 ตัว และมีโคของฟาร์มรวมอยู่ในฝูงโดยเฉลี่ย 2.98 ตัว และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนโคในครอบครองแล้วพบว่าร้อยละ 55.6 มีโคในครอบครองระหว่าง 2-20 ตัว โดยมีโคในครอบครองเฉลี่ย 22.55 ตัว จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนโคในครอบครองต่ำกว่าจำนวนโคในครอบครองเฉลี่ยของกลุ่ม (ดูตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนโคในครอบครอง

จำนวนโคในครอบครอง (ตัว)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10	44	24.5
10-20	56	31.1
21-30	31	17.2
31-40	29	16.1
41-50	11	6.1
มากกว่า 50	9	5.0
รวม	180	100.0
จำนวนโคในครอบครองต่ำสุด	2	
จำนวนโคในครอบครองสูงสุด	85	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	16.68	
จำนวนโคในครอบครองเฉลี่ย	22.55	
จำนวนโคที่เป็นของตนเองเฉลี่ย	19.57	
จำนวนโคของผู้อื่นรวมอยู่ในฝูงเฉลี่ย	2.98	

พบว่าโคที่เลี้ยงพบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 37.8 เลี้ยงโคลูกผสมบราห์มัน รองลงมาคือร้อยละ 28.3 เลี้ยงโคพื้นเมือง จะสังเกตได้ว่าเกษตรกรมีความสนใจในการปรับปรุงพันธุ์โคมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนเกษตรกรที่มีโคสายพันธุ์ต่างประเทศรวมอยู่ในฝูง มีจำนวนทั้งสิ้นร้อยละ 71.7 (ดูตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามพื้นที่ โคกเค็ญ

พื้นที่ โคกเค็ญ	จำนวน	ร้อยละ
ชนเมือง	51	28.3
ลูกผสมบราห์มิน	68	37.8
ลูกผสมฮินดูบราซิล	7	3.9
ชนเมือง+ลูกผสมบราห์มิน	35	19.4
ชนเมือง+ลูกผสมฮินดูบราซิล	7	3.9
ชนเมือง+ลูกผสมบราห์มิน+ลูกผสมฮินดูบราซิล	10	5.5
ชนเมือง+ลูกผสมเรดฮินด์	1	0.6
ลูกผสมบราห์มิน+พันธุ์แท้ฮินดูบราซิล	1	0.6
รวม	180	100.0

การผสมพันธุ์พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ 37.2 ใช้พ่อพันธุ์ที่มีอยู่ผสมแม่โคในฝูง รองลงมาคือร้อยละ 20.6 ใช้วิธีการผสมเทียม โดยใช้บริการจากหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ ร้อยละ 16.1 ใช้วิธีผสมจริงโดยการจ้ำงพ่อพันธุ์ ร้อยละ 11.7 ใช้หลายวิธีร่วมกันนั้นคือ ใช้พ่อพันธุ์ในฝูง พ่อพันธุ์ของเพื่อนเกษตรกร จ้ำงพ่อพันธุ์ผสมจริง ผสมเทียมโดยใช้บริการจากหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ ผสมเทียมโดยใช้บริการจากเอกชน (ดูตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามลักษณะการผสมพันธุ์โค

ลักษณะการผสมพันธุ์	จำนวน	ร้อยละ
ใช้พ่อพันธุ์ในฝูงมาผสมจริง	67	37.2
ใช้พ่อพันธุ์ของเพื่อนเกษตรกรผสมจริง โดยไม่ต้องจ้าง	19	10.5
ผสมจริง โดยการจ้างพ่อพันธุ์	29	16.1
ผสมเทียม โดยใช้บริการจากหน่วยงานของกรมปศุสัตว์	37	20.6
ผสมเทียม โดยใช้บริการจากเอกชน	3	1.7
ใช้หลายวิธี	21	11.7
ไม่ได้ผสมพันธุ์ เพราะเลี้ยงเฉพาะโคเพศผู้	4	2.2
รวม	180	100.0

การเลี้ยงโคเนื้อพบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่ร้อยละ 96.1 เลี้ยงโดยการตอน โคออกไปแทะเล็มหญ้าในช่วงเช้าและตอนกลับเข้าคอกในช่วงเย็น และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของการให้อาหารแล้วพบว่า ร้อยละ 30.0 ปล่อยให้โคหากินเองตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเสริมอาหารใด ๆ เมื่อเข้าคอก ร้อยละ 23.9 ปล่อยให้โคหากินเองตามธรรมชาติ โดยเสริมฟางและแร่ธาตุ (ดูตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามลักษณะการให้อาหาร

ลักษณะการให้อาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ	43	23.9
ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติโดยมีการเสริมแร่ธาตุ	15	8.3
ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติโดยเสริมฟาง	54	30.0
ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติโดยเสริมฟางและแร่ธาตุ	42	23.3
ปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติโดยเสริมพืชสด/ฟางและแร่ธาตุ	18	10.0
ให้อาหารพืชสด/ฟาง/เศษวัสดุเหลือใช้และแร่ธาตุ	7	3.9
ต้อนให้กินข้าวฟ่าง/พืชที่ปลูกเตรียมไว้	1	0.6
รวม	180	100.0

ด้านการให้วัคซีนป้องกันโรคสัตว์พบว่า เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อให้วัคซีนป้องกันโรคปากเปื่อย โรคคอบวม ตามโปรแกรมเป็นประจำร้อยละ 77.2 และร้อยละ 71.7 ตามลำดับ

(ดูตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามลักษณะการให้วัคซีนป้องกันโรค

ลักษณะการให้วัคซีนป้องกันโรค	โรคปากและเท้าเปื่อย		โรคคอบวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยให้วัคซีนแก่โคที่เลี้ยง	14	7.8	32	17.7
ให้วัคซีนเฉพาะช่วงที่โรคกำลังระบาด	26	14.4	18	10.0
ให้วัคซีนตามโปรแกรมเป็นประจำ	139	77.2	129	71.7
อื่น ๆ	1	0.6	1	0.6
รวม	180	100.0	180	100.0

การรักษาสัตว์เมื่อสัตว์แสดงอาการผิดปกติหรือเจ็บป่วยนั้นพบว่า เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ร้อยละ 45.0 จะทำการรักษาด้วยตนเอง ร้อยละ 27.2 จะตามเจ้าหน้าที่อาสาสมัครปศุสัตว์ประจำตำบล (อปต.) หรืออาสาสมัครป้องกันโรคสัตว์ประจำหมู่บ้าน (อปร.) มาทำการรักษา (ดูตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามวิธีการรักษาโรคสัตว์

วิธีการรักษาโรคสัตว์	จำนวน	ร้อยละ
รักษาสัตว์ด้วยตนเอง	40	22.2
ปรึกษาเพื่อนเกษตรกรแล้วทำการรักษา	7	3.9
เล่าอาการให้ร้านขายยาฟังแล้วซื้อยามารักษา	15	8.3
ปรึกษาเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์	19	10.6
ตามเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์มารักษา	34	18.9
ตามเจ้าหน้าที่ อปต. อปร. มารักษา	49	27.2
ให้หลายวิธีรวมกัน	16	8.9
รวม	180	100.0

การสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 สมัครใจเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อด้วยตนเอง ร้อยละ 18.9 สมัครเพราะเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์มาชักชวน (ดูตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามวิธีการสมัคร เป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

วิธีการสมัคร เป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ	จำนวน	ร้อยละ
สมัครใจด้วยตนเอง	104	57.8
เพื่อนบ้านมาชักชวน	26	14.4
ผู้นำท้องถิ่นมาชักชวน	15	8.3
เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์มาชักชวน	34	18.9
อื่น ๆ	1	0.6
รวม	180	100.0

การได้รับข่าวสาร

การได้รับข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ พบว่า เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อร้อยละ 92.8 ได้รับข่าวสารจากการพูดคุยกับเพื่อนเกษตรกรด้วยกัน และร้อยละ 72.2 ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแหล่งข่าวสารที่สำคัญคือ เพื่อนเกษตรกรด้วยกัน รองลงมาคือโทรทัศน์

จำนวนครั้งในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในรอบปี

เมื่อพิจารณาเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งหมดตามจำนวนครั้งในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในรอบปี ได้แบ่งจำนวนครั้งที่ติดต่อออกเป็น 7 กลุ่ม พบว่ากลุ่มที่ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ระหว่าง 1-5 ครั้งต่อปีเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดคือร้อยละ 40.6 โดยมีจำนวนครั้งเฉลี่ยในรอบปี 13.29 ครั้ง กลุ่มที่รองลงมาร้อยละ 18.9 เป็นกลุ่มที่ไม่เคยพบปะกับเจ้าหน้าที่เลย (ดูตารางที่ 18)

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามการได้รับข่าวสาร

แหล่งของข่าวสาร	ความถี่ต่อสัปดาห์							
	ได้รับข่าวสาร		5-6 ครั้ง		3-4 ครั้ง		1-2 ครั้ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	75	41.7	3	1.7	12	6.7	60	33.3
โทรทัศน์	130	72.2	14	7.8	27	15.0	89	49.4
นิตยสารการเกษตร	53	29.4	10	5.6	8	4.4	35	19.4
หนังสือพิมพ์	35	19.4	3	1.7	5	2.8	27	15.0
หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน	75	41.7	1	0.6	22	12.2	52	28.9
เจ้าหน้าที่	67	37.2	6	3.3	10	5.6	51	28.3
เพื่อนเกษตรกร	167	92.8	76	42.2	38	21.1	53	29.4

หมายเหตุ เกษตรกรแต่ละรายอาจตอบมากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรในการพบปะกับเจ้าหน้าที่ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามจำนวนครั้งที่ได้พบปะและ/หรือ ได้รับคำแนะนำชี้แจงเรื่องการเลี้ยงโค
 เนื่องจากเจ้าหน้าที่

จำนวนครั้งต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยพบปะเลย	34	18.9
1-5	73	40.6
6-10	19	10.5
11-15	7	3.9
16-20	11	6.1
21-25	15	8.3
มากกว่า 25	21	11.7
รวม	180	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

การพบปะกับเจ้าหน้าที่ต่ำสุด

0

การพบปะกับเจ้าหน้าที่สูงสุด

99

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

22.54

การพบปะกับเจ้าหน้าที่เฉลี่ย

13.29

ตอนที่ 2 ข้อมูลทางด้านจิตวิทยาของกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับ

พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อมีความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับ ระดับมาก โดยมีคะแนนของความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับเฉลี่ย 3.93 (ดูตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อความ	\bar{X}	S.D
1. ท่านได้รับความรู้ในการเลี้ยงโคมากขึ้น	4.09	0.88
2. ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	4.09	0.75
3. การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อทำให้มีเกียรติและมีหน้าตาในหมู่บ้าน	3.96	0.81
4. ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกด้วยกันมากขึ้น	4.09	0.83
5. สามารถซื้อสินค้า, วัสดุอุปกรณ์ได้ในราคาถูก	3.07	1.33
6. มีโอกาสได้รับบริการแกว้สดจากหน่วยงานของรัฐมากขึ้น	4.04	0.97
7. มีโอกาสได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อมากขึ้น	4.01	0.89
8. ทำให้ได้รับความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่	3.91	1.02
9. ทำให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่	3.93	0.98
10. ทำให้มีความมั่นใจในการแก้ปัญหาการเลี้ยงโคเนื้อมากขึ้น	4.16	0.76
คะแนนเฉลี่ยของทุกข้อความ	3.93	0.65

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความต้องการเกียรติและชื่อเสียง

พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคในมณฑลความต้องการเกียรติและชื่อเสียงระดับปานกลาง โดยมีคะแนนของความต้องการเกียรติและชื่อเสียงเฉลี่ย 3.02 (ดูตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการเกียรติและชื่อเสียง

ข้อความ	\bar{X}	S.D
ข้อความที่แสดงถึงความต้องการ (คะแนนสูงหมายถึงเห็นด้วยอย่างมาก)		
1. ข้าพเจ้าอยากจะทำความดีและช่วยเหลือส่วนรวมเพื่อเกียรติและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล	4.16	0.79
2. ข้าพเจ้าอยากจะทำความสามารถเพื่อให้คนในหมู่บ้านยอมรับและนับถือ	3.75	1.10
3. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและพอใจหากได้รับเลือกเป็นผู้นำในกิจกรรมของชุมชนได้	2.99	1.49
4. ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ความรู้อะไรและเชื่อมั่นว่าสามารถเป็นผู้นำของหมู่บ้าน	3.02	1.36
5. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากที่จะเป็นคนสำคัญในหมู่บ้าน	2.86	1.29
คะแนนเฉลี่ยต่อข้อ	3.35	0.85
ข้อความที่แสดงถึงความไม่ต้องการ (คะแนนสูงหมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างมาก)		
1. ข้าพเจ้าชอบทำความดีโดยไม่ต้องการให้ใครรู้	2.69	1.25
2. ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจถ้าต้องเป็นกรรมการของหมู่บ้าน	2.68	1.38
3. ข้าพเจ้าไม่ชอบแสดงความสามารถให้บุคคลอื่นได้รู้ได้เห็น	2.63	1.23
4. ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ใครมาขย่งและให้เกียรติข้าพเจ้า	2.39	1.17
5. ข้าพเจ้าชอบอยู่อย่างเงียบ ๆ ไม่คบหาคนมาก	3.05	1.39
คะแนนเฉลี่ยต่อข้อ	2.69	0.78
คะแนนเฉลี่ยของทุกข้อความ	3.02	0.72

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความต้องการพวกพ้อง

พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อมีความต้องการพวกพ้องในระดับน้อย โดยมีคะแนนของความ ต้องการพวกพ้องเฉลี่ย 2.05 (ดูตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการพวกพ้อง

ข้อความ	\bar{X}	S.D
ข้อความที่แสดงถึงความต้องการ (คะแนนสูงหมายถึงเห็นด้วยอย่างมาก)		
1. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีมิตรแท้ไว้ใจได้	2.47	1.14
2. เพื่อนบ้านมักลมที่จะชวนข้าพเจ้าไปร่วมงานบุญหรือกิจกรรมของหมู่บ้าน	1.72	0.97
3. ข้าพเจ้ารู้สึกห่างเหินไม่เป็นกันเองกับเพื่อนบ้าน	2.09	1.00
4. เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาหรือเดือดร้อนข้าพเจ้าไม่ค่อยจะมีที่ปรึกษาหรือผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ	2.49	1.16
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเหว (เหงา) เพราะขาดคนที่เข้าใจข้าพเจ้า	2.54	1.20
คะแนนเฉลี่ยต่อข้อ	2.27	0.66
ข้อความที่แสดงถึงความไม่ต้องการ (คะแนนสูงหมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างมาก)		
1. ข้าพเจ้าชอบให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	1.66	0.60
2. ข้าพเจ้ามีพรรคพวกเพื่อนฝูงมาก	1.88	0.92
3. ชีวิตในครอบครัวของข้าพเจ้ามีความสุขดี	1.81	0.65
4. คนในหมู่บ้านมักจะมาพูดคุยและหาเรื่องต่าง ๆ กับข้าพเจ้าเสมอ	2.01	0.88
5. คนในหมู่บ้านชอบที่จะคบหาข้าพเจ้าไว้เป็นเพื่อน	1.83	0.70
คะแนนเฉลี่ยต่อข้อ	1.84	0.52
คะแนนเฉลี่ยของทุกข้อความ	2.05	0.52

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ข้อมูลทางด้าน การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนของการมีส่วนร่วมเฉลี่ย 1.03 และเมื่อพิจารณาถึงแต่ละกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อพบว่า เกษตรกรมีส่วนร่วมในการรักษาหรือในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 0.89 มีส่วนร่วมในการประสานงานและประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.06 มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 0.96 มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.22 (ดูตารางที่ 22-26)

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

การมีส่วนร่วม ในกิจกรรม	\bar{X}	S.D
การรักษาหรือ	0.89	0.55
การประสานงานและประชาสัมพันธ์	1.06	0.86
การดำเนินกิจกรรมกลุ่ม	0.96	0.72
การรับผลประโยชน์	1.22	0.77
คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม	1.03	0.36

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ

ลักษณะของการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D
การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือกับเพื่อนเกษตรกรในเรื่อง		
1.1 การคัดเลือกพันธุ์	1.41	0.82
1.2 อาหารและการให้อาหาร	1.17	0.81
1.3 การปฏิบัติการเลี้ยงดู	1.31	0.83
1.4 การดูแลป้องกันรักษาโรค	1.48	0.79
1.5 การจัดหาแหล่งสิ้นเชื้อ	0.54	0.80
การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ในเรื่อง		
2.1 การคัดเลือกพันธุ์	0.73	0.78
2.2 อาหารและการให้อาหาร	0.61	0.74
2.3 การปฏิบัติการเลี้ยงดู	0.69	0.77
2.4 การดูแลป้องกันรักษาโรค	0.94	0.83
2.5 การจัดหาแหล่งสิ้นเชื้อ	0.26	0.56
การมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็น เมื่อมีการปรึกษาหารือ หรือมีการประชุมเกี่ยวกับ กิจกรรมการเลี้ยงโคเนื้อ	0.71	0.94
คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม	0.89	0.55

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 24 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประสานงานและประชาสัมพันธ์

ลักษณะของการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D
1. การติดต่อประสานงานเพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินงานกลุ่มกับเพื่อนสมาชิกและ/หรือเจ้าหน้าที่	0.89	1.02
2. การประชาสัมพันธ์ชักชวนเพื่อนสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	1.39	1.01
3. การติดตามข่าวสารหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ	0.92	0.97
4. การเผยแพร่ข่าวสารหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อกับเพื่อนสมาชิก	1.02	1.05
คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม	1.06	0.86

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม

ลักษณะของการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D
1. เข้าร่วมในกิจกรรมการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคเนื้อ	1.19	1.23
2. นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติการเลี้ยงสัตว์	1.11	1.15
3. ร่วมให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการป้องกันรักษาโรคสัตว์	1.49	0.99
4. ร่วมในการจัดเตรียมอาหารสัตว์ไว้ใช้ในยามขาดแคลนได้แก่ การขนฟาง ทำหญ้าแห้ง/หญ้าหมัก	0.69	0.93
5. รวมตัวกันเพื่อจัดซื้อปัจจัยการผลิต เช่น ยา แร่ธาตุ ฯลฯ	0.32	0.73
คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม	0.96	0.72

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 26 แสดงคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ลักษณะของการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D
1. ร่วมในการรับความรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ จากการจัดอบรม	1.09	1.18
2. ร่วมในการรับแจกเมล็ดพันธุ์อาหารสัตว์	1.28	1.13
3. ร่วมในการรับบริการถ่ายพยาธิ	0.62	1.06
4. ร่วมในการรับบริการการให้วัคซีนป้องกันโรค	2.34	1.06
5. ร่วมในการรับบริการรักษาโรคสัตว์	0.78	1.07
คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วม	1.22	0.77

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)
S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สาเหตุของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

จากการศึกษาสาเหตุของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อพบว่า ร้อยละ 67.2 เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพราะเห็นว่ามีประโยชน์จึงตัดสินใจเข้าร่วมร้อยละ 12.8 เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพราะเพื่อนเกษตรกรชักชวน และร้อยละ 12.2 เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพราะผู้นำชักชวนให้เข้าร่วม (ดูตารางที่ 27) แสดงว่าสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจของตนเอง

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสาเหตุของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

สาเหตุของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้นำชักชวนให้เข้าร่วม	22	12.2
ผู้นำสั่งให้เข้าร่วม	2	1.1
เชื่อถือ ศรัทธา หรือ ใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่	2	1.1
เจ้าหน้าที่ราชการชักชวนให้ไปเข้าร่วม	9	5.0
เห็นว่ามีประโยชน์จึงตัดสินใจเข้าร่วม	121	67.2
อยู่ว่าง ๆ ไม่รู้จะทำอะไรเขาให้ไปก็ไป	1	0.6
เพื่อนเกษตรกรชักชวนให้ไปเข้าร่วม	23	12.8
รวม	180	100.0

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ผลต่อตัวแปรตามและสมการถดถอยพหุ

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในกิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ คือ Statistical Package for the Social Sciences/SPSS ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญคือ วิเคราะห์ผลของตัวแปรอิสระอย่างเป็นขั้นตอนทีละตัว โดยขั้นแรกจะหาตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม (หรือมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม) มากที่สุดมาวิเคราะห์สร้างสมการถดถอยสมการแรกก่อน ในขั้นตอนที่สองจะหาตัวแปรที่สองเพื่อนำมารวมกับตัวแปรแรกแล้ว

สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้มากกว่าตัวแปรอื่นๆ ที่จะนำมาพร้อมกับตัวแปรตัวที่หนึ่ง ในขั้นตอนต่อมาก็จะหาตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ ที่ยังคงเหลืออยู่มาเข้าสมการต่อ ๆ ไป ตามลำดับของความสามารถในการอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้มากที่สุด (สุชาติ 2528:36)

ตารางที่ 28 และตารางที่ 29 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในขณะที่ยังไม่ได้ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ตัวแปร X_6 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามสูงกว่าตัวแปรอิสระอื่น ๆ ($r=.576$) แสดงว่าการได้รับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตัวแปร X_8 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับรองลงมา ($r=.430$) แสดงว่าความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตัวแปร X_9 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับถัดมา ($r=.481$) แสดงว่าสถานการณ์ตำแหน่งทางสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ตัวแปร X_{10} มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับถัดลงมาอีก แสดงว่าความต้องการเกียรติและชื่อเสียงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สำหรับตัวแปร X_{10} นี้มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรตาม ($r=-.364$) ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการพวกพ้องสูงจะเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มน้อย สำหรับตัวแปร X_7 X_5 X_4 X_{22} X_{21} X_1 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับที่รองลงมาตามลำดับ โดยตัวแปร X_7 X_5 X_4 X_{22} มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรตาม ในขณะที่ตัวแปร X_{21} กับ X_1 มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรตาม

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันพบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับต่ำและปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระเป็นความสัมพันธ์ที่ยังไม่ได้ควบคุมความแตกต่าง หรืออิทธิพลของตัวแปรตัวอื่น ๆ จึงไม่อาจจะสรุปตามที่ปรากฏในตารางข้างต้นได้ (สุชาติ 2528:18) อิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวหลังจากการควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ แล้ว (ดูตารางที่ 30) จากตารางดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การได้รับข่าวสารสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 33.26 และเมื่อนำความต้องการเกียรติและชื่อเสียงมาพิจารณาจะสามารถอธิบายการผันแปร

ของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 44.40 หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10.74 เมื่อนำความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับมาพิจารณาจะสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 49.63 เมื่อนำสถานภาพตำแหน่งทางสังคมมาพิจารณาจะสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 52.56 เมื่อนำขนาดพื้นที่ถ่อครองมาพิจารณาจะสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 53.77 และเมื่อนำรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนมาพิจารณาจะสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ถึงร้อยละ 56.40

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสามารถสรุปเป็นสมการถดถอยพหุของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ได้ดังนี้

$$P = -20.0154 + 1.9649(\text{INF}) + .4621(\text{ESTN}) + .4574(\text{EXPT}) \\ + 5.9870(\text{LEAD}) + .0565(\text{LAND}) - .00003(\text{INC})$$

(0.2550) (0.1117) (0.1196) \\ (1.8220) (0.0167) (0.00001)

$$R = 0.7486, \quad R^2 = 0.5604, \quad R^2_{\text{adj}} = 0.5451, \quad \text{SEE} = 9.4443,$$

$$F = 36.7509$$

เมื่อ P = การมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในกิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ

INF = การได้รับข่าวสาร

ESTN = ความต้องการเกียรติและชื่อเสียง

EXPT = ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

LAND = ขนาดพื้นที่ถ่อครอง

LEAD = สถานภาพตำแหน่งทางสังคม

INC = รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

	รหัส	ความหมาย	\bar{X}	S.D
ตัวแปรตาม	Y	การมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ	24.656	14.003
	X ₁	อายุ	46.339	12.012
	X ₂₁	ระดับการศึกษา ต่ำกว่า ป. 4	.183	.388
	X ₂₂	ระดับการศึกษา ป. 7 ขึ้นไป	.172	.379
	X ₃	สถานภาพตำแหน่งทางสังคม	.267	.443
	X ₄	รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน	69,278.933	82,606.185
ตัวแปรอิสระ	X ₅	ขนาดพื้นที่ถ่อครอง	50.756	49.954
	X ₆	การได้รับข่าวสาร	5.283	3.111
	X ₇	จำนวนครั้งที่ติดต่อกับเจ้าหน้าที่	13.289	22.541
	X ₈	ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับ	39.450	6.724
	X ₉	ความต้องการเกียรติและชื่อเสียง	30.156	7.220
	X ₁₀	ความต้องการพวกพ้อง	20.528	5.172

หมายเหตุ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย (คะแนน)

S.D = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	Y	X ₁	X ₂₁	X ₂₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀
Y	1.000	-.042	-.079	.106	.481	.146	.175	.576	.284	.485	.430	-.364
X ₁		1.000	.232	-.326	.031	.068	.082	.087	.043	-.042	-.122	.081
X ₂₁			1.000	-.216	-.091	-.146	-.080	-.136	-.161	-.100	-.118	.066
X ₂₂				1.000	.124	.215	-.028	.139	.089	.020	.103	-.081
X ₃					1.000	.212	.114	.366	.340	.301	.341	-.183
X ₄						1.000	.503	.277	.281	.190	.104	-.198
X ₅							1.000	.080	.123	.125	-.078	-.230
X ₆								1.000	.418	.290	.175	-.230
X ₇									1.000	.291	.184	-.190
X ₈										1.000	.388	-.394
X ₉											1.000	-.437
X ₁₀												1.000

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 30 ค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนโดยสรุป

ตัวแปร	R	R ²	R ² change	B	Beta	T
การได้รับข่าวสาร (INF)	.5765	.3326	.3326	1.9649	.4366	7.705***
ความต้องการเกียรติและชื่อเสียง (ESTN)	.6663	.4440	.1074	.4621	.2383	4.139***
ความคาดหวังต่อประโยชน์ที่จะได้รับ (EXPT)	.7045	.4963	.0523	.4574	.2196	3.825***
สถานภาพตามหนทางสังคม (LEAD)	.7250	.5256	.0293	5.9870	.1896	3.286***
ขนาดพื้นที่ครอง (LAND)	.7332	.5377	.0121	.0565	.2014	3.378***
รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน (INC)	.7486	.5604	.0227	-3.1045E-05	-.1831	-2.990**

Constant

-20.0154

F

36.7509***

*** หมายถึง มนัยสำคัญระดับ 0.001

** หมายถึง มนัยสำคัญระดับ 0.01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค ความต้องการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ พบว่าเกษตรกรร้อยละ 45.0 ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพราะติดธุระอื่นที่สำคัญ รองลงมา ร้อยละ 23.9 ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพราะไม่ทราบข่าวสารว่ามีกิจกรรม (ดูตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสาเหตุของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

สาเหตุของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ป่วย/อายุมาก	7	3.9
ล้ม	1	0.6
ติดธุระอื่นที่สำคัญ	81	45.0
เสียเวลาทำมาหากิน	9	5.0
เห็นว่าไม่มีประโยชน์	8	4.4
ไม่ทราบข่าวสารว่ามีกิจกรรม	43	23.9
ไม่สนใจ	4	2.2
เข้าร่วมทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรม	27	15.0
รวม	180	100.0

ปัญหาในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มและการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ พบว่าเกษตรกรร้อยละ 74.4 กล่าวว่าสภาวะทางการตลาดโคเนื้อตกต่ำทำให้ขาดแรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มและการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ ร้อยละ 45.6 กล่าวว่าขาดพื้นที่ในการเลี้ยงดู ร้อยละ 27.2 กล่าวว่าค่าบริการด้านปัจจัยการผลิตจากรัฐ เช่น วัคซีน เมล็ดพันธุ์หญ้า แร่ธาตุ ฯลฯ ยังไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง (ดูตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามสภาพของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มและการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ขาดความรู้ด้านหลักวิชาการในการเลี้ยงโคเนื้อ	33	18.3
ขาดพื้นที่ในการเลี้ยงดู	82	45.6
ค่าบริการแนะนำดูแลเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทั่วถึงและไม่สม่ำเสมอ	46	25.6
ค่าบริการด้านปัจจัยการผลิตจากรัฐยังไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง	49	27.2
ราคาโคเนื้อตกต่ำ	134	74.4
ขาดเงินทุนและแหล่งให้สินเชื่อ	26	14.4
อื่น ๆ	15	8.3

หมายเหตุ เกษตรกรแต่ละรายอาจตอบมากกว่า 1 ข้อ

ด้านความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐพบว่า เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อ ร้อยละ 72.8 ต้องการให้รัฐให้ความช่วยเหลือด้านการตลาดและการจัดจำหน่ายเพื่อให้โคเนื้อ มีราคาสูงขึ้น ร้อยละ 41.7 ต้องการความช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต เช่น วัคซีนป้องกันโรค สัตว์ เมล็ดพันธุ์หญ้า แร่ธาตุ ฯลฯ ร้อยละ 38.3 ต้องการให้เจ้าหน้าที่ติดตามดูแลเอาใจใส่ให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอมากขึ้น (ดูตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรจำแนกตามความต้องการการสนับสนุนจากรัฐ

ลักษณะของความต้องการการสนับสนุน	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการตลาดและการจัดจำหน่ายให้ได้ราคาสูงขึ้น	131	72.8
ด้านการให้บริการปัจจัยการผลิตให้เพียงพอและทั่วถึง	75	41.7
ด้านการบริการแนะนำดูแลเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ให้สม่ำเสมอและทั่วถึง	69	38.3
จัดหาพันธุ์โคให้แก่กลุ่ม	10	5.6
จัดสรรทุ่งหญ้าสาธารณะเพื่อใช้ในการเลี้ยงโค	35	19.4
จัดหาแม่และแหล่งสินเชื่อกับแก่กลุ่ม	12	6.7
จัดหาเครื่องอัดฟางให้แก่กลุ่ม	10	5.6

หมายเหตุ เกษตรกรแต่ละรายอาจตอบมากกว่า 1 ข้อ